

[Leif Hermann]

foråret 1990, når ministerens erkendelse af landbrugets problemer med målopfyldelsen foreligger? Det er det, jeg har spurgt om.

Sagen er jo den, at i det øjeblik man siger, at det er en tom markering, må vi spørge: Jamen ud fra hvad? Er det ud fra den betragtning, at der ikke er noget i den, eller er det ud fra den betragtning, at SF ikke har taget stilling til, hvad man i givet fald skal bruge det notat til? Men hvor ved hr. Ole Bernt Henriksen fra, at SF ikke har taget stilling til det?

Men det vedrører ikke denne debat. Denne debat er fra SF's side en debat om at forsøge at skabe klarhed i al den forvirring, der er spredt ikke mindst fra regeringens ministres side og ikke mindst fra regeringspartierne medlemmers side.

Hanne Severinsen (V):

Jo mere vi i denne debat dels hører hr. Knud Linds krav om, at vi straks skal lave om på det hele, dels også hører, hvordan hr. Leif Hermann vil have, at vi skal kaste os ud i nye statusrapporter osv., jo mere glad bliver jeg for, at regeringen netop har besluttet sig til at se bort fra alle disse mange hovsaprægede krav om, at vi hele tiden skal standse op og hele tiden revidere tingene.

Det er klart, at hver gang der kommer nye oplysninger, skal vi tage dem med. Men der er ingen nye oplysninger, som viser, at vandmiljøplanen er dårlig. Det er efter al sandsynlighed gode investeringer, man er i gang med, investeringer, som kommer til at virke. Vi kan så i 1990 se på, hvordan de har virket, og derudfra vurdere, hvad vi videre skal gøre. Men der er ikke noget som helst, der tyder på, at det, som man foreløbig har sat i gang, er dårligt.

Så siger hr. Knud Lind, at det jo er forfærdeligt, at Venstre er med til på den måde at smadre landbruget. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at landbruget faktisk selv beder om at få ro om de planer, man er i fuld gang med at få udformet og ført ud i livet, og derfor taler hr. Knud Lind faktisk imod landbrugets interesser, samtidig med at hr. Knud Linds parti er med til at sørge for, at landbruget ikke får den kompensation, der var lovet erhvervet.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

I anledning af alt det her kan jeg sige, at det vrimler med nye tal, det vrimler med nye oplys-

ninger, og det vrimler med nye rapporter fra en vrimmel af forskellige eksperter, og konklusionerne er vidt forskellige. Det er baggrunden for, at man naturligvis må prøve på at foretage en samlet afvejning af alle de forskellige ekspertudsagn, tal og oplysninger osv.

Når jeg afviser SF's dagsorden, er det, fordi hele den samlede vurdering, hr. Leif Hermann, ikke kan nå at være klar til 1. oktober – så enkelt er det – og målresultaterne kan altså ikke foreligge før næste efterår, fordi naturen nu engang er indrettet, som naturen er. Det er baggrunden for, at vi ikke kan komme med noget nu.

Det er jo ikke sådan, at der ikke hele tiden sker en løbende vurdering af vandmiljøplanen, og på et eller andet tidspunkt, når man har en fornemmelse af, at man har et tilstrækkeligt grundlag at gøre status på, gør man status. Og dér mener vi, at vi vil have et sådant grundlag i 1990.

Så vil jeg bekræfte over for fru Dorte Bennedsen, at det er gode investeringer, der foretages i kommunerne. Det går godt, og det er relevant, det, der sker.

Til hr. Ole Bernt Henriksen vil jeg sige, at jeg også er ganske taknemmelig for, at vi ikke har hollandske tilstande – på mere end ét felt i øvrigt.

Hr. Nør Christensen har jeg allerede delvis svaret. Vi revurderer, altså vi vurderer løbende vandmiljøplanen, og vi gør status til foråret 1990.

Når hr. Nør Christensen så siger, at man har lyst til ekstra investeringer, hvis ikke man kan stemme for den dagsorden, så minder det mig fuldstændig om den med: Slår du stadig væk din gamle bedstemor? Svaret er jo: Nej! Så det kan man ikke bruge til noget.

Fru Addi Andersen. Grønne marker løser ikke ubetinget problemerne. Der er ingenting, der ubetinget løser nogen problemer, det bliver jeg nødt til at sige. Grønne marker giver deres bidrag til vandmiljøplanen, og derfor er de nyttige, og derfor skal de også fortsætte.

Hr. Leif Hermann, jeg erkendte ikke, at landbruget ikke kunne overholde vandmiljøplanen, med mine udtalelser i efteråret. Jeg sagde »de foreløbige tal«. De foreløbige tal så ikke gode ud, og derfor skal vi arbejde på at få nogle endelige tal, så vi har et fast grundlag at vurdere tingene på, og jeg kan udmærket på basis af den